

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 229/10
08.10.2010. година
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Мирјане Ивић и Михаила Рулића, чланова већа, са саветником Радојком Маринковић, записничарем, решавајући о захтеву Црквене општине ... у О., поднетом преко пуномоћника М.Б.Р., адвоката из Б., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 12 У ... од 22.07.2010. године, у предмету изузимања грађевинског земљишта, у нејавној седници већа одржаној дана 08.10.2010. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Захтев СЕ ОДБАЦУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Подносилац захтева предлаже преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 12 У ... од 22.07.2010. године, којом је одбијена њена тужба против решења Министарства финансија Републике Србије, Сектора за имовинско-правне послове 07 бр. ... од 03.10.2008. године, којим је одбијена као неоснована жалба тужиље изјављена против решења Одељења за имовинско-правне и стамбене послове Градске општине П. број ... од 12.12.2007. године, а којим је изузета из поседа тужиље, као земљишно књижног корисника, кп.бр. ... ЗКУЛ ... КО О. у површини од 1190 м² у корист Града Б., а за потребе надзиђивања објекта, према акту и на начин ближе означен у диспозитиву тог решења.

У поступку претходног испитивања поднетог захтева, Врховни касациони суд је, сагласно правилу да се дозвољеност правног средства цени према закону који је на снази у време његовог подношења, нашао да је подносилац правно средство поднето овом суду препорученом пошиљком дана 04.10.2010. године погрешно означио као захтев за ванредно преиспитивање судске одлуке. Наиме, захтев за ванредно преиспитивање судске одлуке, као дозвољено правно средство против правноснажне одлуке суда чија надлежност у управном спору није одређена за целу територију Републике (окружни суд) био је прописан одредбом члана 18. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", број 46/96). Међутим, овај Закон престао је да важи дана 30.12.2009. године, односно даном ступања на снагу Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), који у члану 77. став 1. само одређује да ће се поступци по тужбама поднетим до 30.12.2009. године окончати пред Управним судом по правилима поступка која су важила до наведеног датума, што не подразумева и право на подношење ванредног правног средства прописаног чланом 18. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", број 46/96). Према томе, од дана ступања на снагу новог Закона о управним споровима прописана ванредна правна средства против правноснажних одлука Управног суда су захтев за преиспитивање судске одлуке и понављање поступка. Стога је Врховни касациони суд дозвољеност захтева ценио према Закону о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), који је на снази у време његовог подношења и нашао да је захтев недозвољен.

Одредбом члана 49. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09) је прописано да против правноснажне одлуке Управног суда странка и надлежни јавни тужилац могу да поднесу Врховном касационом суду захтев за преиспитивање судске одлуке. Ставом 2. је прописано да захтев може да се поднесе када је то законом предвиђено, у случајевима када је суд одлучивао у пуној јурисдикцији и у стварима у којима је у управном поступку била искључена жалба, а ставом 3. истог члана је прописано да захтев може да се поднесе због повреде закона, другог прописа или општег акта или повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ствари. Из побијане пресуде и навода захтева произилази да је пре доношења побијане пресуде вођен управни поступак у коме је подносилац захтева изјавила жалбу против првостепеног решења, због чега нису испуњени услови прописани цитираним ставом 2. члана 49. Закона о управним споровима за подношење овог ванредног правног средства, јер захтев за преиспитивање није предвиђен посебним законом, Управни суд није одлучивао у пуној јурисдикцији и у управном поступку није била искључена жалба.

Одредбом члана 53. став 1. Закона о управним споровима је прописано да недозвољен или неблаговремен захтев или захтев који је поднело неовлашћено лице Врховни касациони суд ће одбацити решењем.

Са изнетих разлога на основу наведених прописа поднети захтев је недозвољен, па је Врховни

касациони суд применом одредбе члана 53. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у
диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

Записничар,

Радојка Маринковић, с.р.

Председник већа - судија,

Снежана Живковић, с.р.